

פצצת זמן. ההכנה שלו לתפקיד יכיר לה להימשך לפעמים זמן רב מאד, והוא שואל את התכונות לדמויות שהוא מגלם מכל המקורות האפשריים. לפני דואליטיס קרא כל מה שמצא על תקופת נפוליאון בספרם של הצמד ויל ואריאל דורנט עידן נפוליאון, ועד לעיון חוזר במילחמה ושלום כולל צפיה מהתחלה ועד הסוף בסרט הרוסי בן שמונה השעות, שהוקרן עבורו במיוחד. ואילו לפני שגילם את הפסנתרן האלים באצבעות עקב בתשומת אחר צורת הנגינה של ג'ון גולד, ולמד להתנועע כמוהו ולהמם כמוהו תוך כדי נגינה.

קייטל, הנראה באצבעות כתערובת מורו רה בין צעיר מופנם ורגשני, הפרוץ בראחת הסצנות בבכי של ייאוש, לבין פצצת זמן אלימה העומדת להתפוצץ בכל רגע (והיא אכן מתפוצצת בסוף הסרט), ניסה כמיטב יכולתו להציג את שני צידי הדמות אמינים באותה המידה. "לכל דמות יש יותר מצד אחד" הוא מתעקש, ואם אכן קיימים בכל סרט טיפוסים חד-ממדיים, "איני מעוניין לגלם אותם". וכדוגמה הוא מציג את תפקידיה המישנה שעשה אצל סקורסזה, אולי קצרים אבל עשירי-גורו נים.

משום כך, למרות שהיום הוא מעוניין בתפקידים גדולים וחשובים יותר, הוא טוען שהוא מוכן לקבל בכל רגע על עצמו דמויות כמו אלה שגילם בנהג מור

חיים אשך, אוליבר ריד ודיוויד קאראדין בפסטיבל קאן* להתגבר על כל המיכשולים עם שמפניה

בים, ואוליבר ריד הופיע, במצב רוח מרומם שהשמפניה ודאי היתה שותפת לו, במסיבה אחרת, והצטלם עם דיוויד קאראדין וחיים אשך, (מנהל ההפקה של חברת ברונט שהפיקה את הסרט), אבל הסרט עצמו פשוט לא היה.

מה קרה? ובכן, פרשת הסרט הזה יכולה ללמד איך עושים היום סרטים בעולם או ליתר דיוק, איך מתאימים אותם לאופי גות ולדרישות השוק. כאשר החלה הפקת הסרט, נועד זה להיות סיפור על בית ספר לעבריינים צעירים, על מנהל קשוח ואטום-מוחין המאמין רק באלימות כאמצעי עי לחינוך הצעירים הנמסרים לידי, ועל מאבקי הבלתי-פוסקים של מורה מסורה, מצד אחד עם התלמידים פורקי העול, ומצד שני עם המנהל המסרב לזוז מעמדתו.

אוסף התלמידים בבית-הספר כולל נע"ר שהיה קשוחה מן הבנים, דון ז'ואן ש"אינו מניח לשום הצאית לעבור לידו בש"לום, פורץ המכניע כל מנעול שבעולם, קלפטומנים, חולי-עצבים ועוד מיגוון רחב של נפגעי גורל, כולם קטינים וכולם שונ"אים את מרותם של הבוגרים מהם.

האיש הרע בכל המעשיה הזאת הוא ארי ליבר ריד, המגלם את מנהל בית-הספר ואילו גלנדה ג'קסון היא העלמה מקמיקל,

* מאחורי אשך נראה אבשלום אביאלה מן המרכז לעידוד הסרט הישראלי.

נית או אלס אינה גרה כאן יותר. עם במאים כמו סקורסזה, או כמו איליה קאזאן וג'ון קאסאווסט, שלדבריו היו שתי השפעות הגדולות ביותר על הקאריירה שלו, למרות שעדיין לא עבד איתם.

בכל אופן, אחד הדברים שקייטל אינו מוכן לוותר עליו הוא במאי שישוחח עימו. ארוכות על תפקידו וינתח אותו מכל זווית. ומוטב לו, לבמאי שרוצה להשתמש בשח"קן הזה, שיכין תשובות לכל השאלות ה"אפשריות, כי קייטל בוודאי ישאל את כולן.

סרטים

מה קרה לגבי מקמיקל

בכל הפירוטומים שקדמו לפסטיבל קאן, הופיע בהבלטה שמו של סרט שצריך היה להציג את בריטניה הגדולה. הוא נקרא הכיתה של הגב' מקמיקל, הבמאי החתום עליו הוא סילווי ג'וזאנו (ג'ורג'י), ובתפקידים הראשיים — גלנדה ג'קסון, אוליבר ריד ומייקל מורפי. בהחלט רש"י מה מכובדת.

אלא שלמרבה ההפתעה, כאשר הגיעו האורחים לפסטיבל ועיינו שוב ברשימת הסרטים המוצגים בו, לא היה בה זכר ל"כיתה של הגב' מקמיקל. אומנם אפשר היה לפגוש את הבמאי נארינו במסיבה שערכה המישלחת הישראלית באחד הערי

אוליבר ריד, בהתכתה של גב' מקמיקל" השיגעון הוליד שיגעון

Capitol

סיגריה עם אופי - למעשן הרציני

קפיטול

LEGGED TOURS

אגד תיור

טייל בישראל בחברת